

QUERZ

GATHEL-GOLLET.

*An dra-mâ zo erruet er guer a Itara,
en Indes-sav-eol, er bla 1560.*

PED den, siouas, a zo dalc'het
Dre al laçou an drouc-speret!
Ped den a gueb daonation
Oc'h ober goal gôvession!

Cetu un exempl trist meurbet
Zo bet en Indes c'hoarvezet :
Tud coz, tud yaouanq, clêvit-tâ,
Qemerit patron diountâ.

Ur plac'h yaouanq, hanvet Cathel,
Mates e ty un demesel,

J 48

Dep. 076/c

Evit beva diouc'h he roll,
A guittas Doue en oll d'an oll.

N'e d'oa qet pemzec vloas fournis
Pa gommanças e yaouanqis,
He yaouanqis a roas d'ar bed,
D'ar gloar, d'an danç, d'an drouc-speret.

Bep Sul ha bep Gouel ordinal
Ne c'houlenne nemet bragal :
Goude'n ofern betec an nos,
An danç a voa he Barados.

En ilis hed an ofiç divin
Ne rê nemet prezeg, c'hoarzin,
Ha trei he fenn scàn da sellet
A bep tu ouc'h ar galantet.

Biscoas ne glêvas a galon
Nac an ofern, nac ar sarmon :
El lec'h clêvet ar gousperou,
E zê atao d'an ebatou.

Mont a ra c'hoas d'an nosveziou,
Da scol cruel an diaoulou,
En despit d'escop, d'e mestres,
O lamet evel un heizés.

Eno o tisqas mil bec'het,
Ancouñec'hât Doue, plijout d'ar bed;
Eno e tisqas comzou lic,
Sònjou ha desirou lubric.

Scuis voa Doue ouc'h he güelet
Souillet gant qelies a bec'het;
O caout un donjer bras outi,
Ne allas mui e anduri.

Sqei a eure gant ur c'hléñvet
An danvad, pell voe dianqet:
Ma carje còves ha distrei,
C'hoant en devoa pardoni dei.

He mestrez, mat ha dâmantus,
Pa velas he stat perillus,
A lavaras dezi : Cathel,
Va merc'h, ho c'hléñved zo cruel.

Considerit gant dilijanç,
Qement zo var ho conscianç;
Nettait ervat hoc'h ene,
Evit mont hardi dirac Doue.

Qemennet voe ur Religius,
Un den humbl ha trugarezus ;

Ar plac'h a gôvessas onntâ
Abars mont demeus ar bed-mâ,

En nôs goude ma côvessas
E velas ur sclêrijen vras,
Ha gerqent un demesel venn,
A gomzas outi evel-hen.

Clêvit ha clêvit c'hoas, Cathel,
Et ê ho puez, ret eo mervel;
Me a zo Mari-Madalen,
Advocades ar bec'herien.

Côvessait c'hoas hep faut ebet,
Rac ur pec'het oc'h eus nac'het;
Tolit an ampoeson cuset,
P'otramant e viot collet.

Clasqet voe an tad adare,
Da gôves ar plac'h a neve;
Hoguen he zêod a voa straguet
Gant ar vez hac an drouc-speret.

Goude ze just, d'an anter-nôs,
Pa ne alle Cathel repos,
E tistro Mari-Madalen,
Hac a gomz outi evel-hen.

Cathel, petra oc'h eus-hu grêt?
Eur pec'hel vil oc'h eus cuzet;
Cuzet oc'h un ampoeson,
A vo caus d'ho taonation.

Antronôs, pa darzas an de,
E retornas an den Doue;
An den Doue a zigassas
An nouen dezi hac ar groas.

An tad, pa antreas en ty,
A lavaras a grenn dezi:
Mar zeus netra var ho consciança,
Livirit-e gant repantança.

Livirit franc, hep nac'h netra,
Deut ê an termen diveza;
Laqit eves, va c'hoar Cathel,
Abars un heur eo ret mervel.

E qeit ma voe eno an tad,
Prest, ma carge, d'he c'hôvessât,
Cetu c'hoas Mari-Madalen
O prezeg outi evel-hen.

Cathel, siouas, c'houi oc'h eus grêt
Eur pec'het vil ha milliguet;

Côvessait-e gant qeus parfet,
Ha me bromet e viot salvet.

En amzer-ze, a gostes cleiz,
E tilamas ul loen direiz,
E faç e guis d'un den teval,
E dreid evel d'un aneval.

En e zorn en doa ur c'hleze,
Pe gant hini he gourdrouze :
Mar côvesses, me as lazo,
Mar tevez, me as crai salo.

O tromplerez an dronc-speret !
Ar plac'h a varv en he sec'het !
Qerqent e za dirac Jesus,
Gant he bec'h ponner ha mezus.

An nôs goude m'oe anterret,
En ty ma rentas he speret ,
O tra estranch ! a hed an nôs
Ne allas tam nicun repos.

Qement scabel a voa en ty,
Qement tra oll a voa enni,
A voe tolet ha distolet,
Gant un tourqi horrubl meurbet.

Pa zavas , antronôs beure ,
An eil vates er maner-ze ,
Ebars ar jardin e velas
Ur speç cruel gant eston vras.

E creiz un tan bras ha griziez ,
E velas hanat ur plac'h quez ,
He bizach leun a zerpantet ,
Hac e daoulagad a zourdet.

Petra benac ma stravillas ,
Na mui na mes e lavaras :
Me as conjur abers Doue ,
Lavar din-me petra out-te.

He ben qen trist a respontas ,
O ouela gant nec'hamant vras :
Cathel oun , ho camaradez ,
Condaonet d'ar flamou griziez.

Cetu va dorn , qiriec d'am c'heuz ,
Cetu va zeot , qiriec d'am c'heuz :
Va dorn en deus grêt ar pec'het ,
Va zeot en deus-e bet nac'het.

Gant Mari-Madalen oun bet
Daouzec guech sur avertisset ,

D'ober ur güir gôvession,
Hac em bige hep faut pardon.

Ur morian du, griz, lostec,
Horrubl gant e dreit crabanec,
En eur c'hourdrous terri va fenn,
En deus serret va guinou crenn.

Mallos d'ar goal gompagnuez,
D'ar sorcerien, da bep nôsvez,
Mallos d'ar bal ha d'an dançou,
Zo bet qiriec d'am pec'hejou.

Na bedit Christen evidon,
E creiz an ifern coezet on ;
Coachet on siouas, gant Satan :
Evit va lesqi en e dan.

Clêvit, Christen, ha clêvit pis :
Bep pec'het còvessait hardis ;
Mar sentit ouc'h an drouc-speret,
Eguis Cathel e viot collet.

FIN.

È Montroulez, e ty LEDAN, ru ar Pave.

